

Povestea lui Rasputin, celebrul calugar devenit si spion- partea 2

Bestialele metode de lucru ale grupului de spionaj german nu se limitau numai la suprimari individuale. Pentru demoralizarea masei de oameni, la Berlin se hotaraste raspandirea pe teritoriul Rusiei a ciumei si holerei. Trebuia gasit numai procedeul : si s-a gasit. Prin intermediul unei tari neutre, ajutata de "grupul Rasputin", pe piata marilor orase apar masive cantitati de banane. Nimeni nu banuia ca ele contineau virusul celor doua boli necrutatoare. Epidemia era iminenta ! si totusi, nu s-au inregistrat decat cateva cazuri izolate. Explicatia : intarziind prea mult pe drum, cea mai mare parte a bananelor s-au stricat si, bineinteles, nu le-a mai consumat nimeni. Acestea erau realmente metode prusace, verificate de atatea ori. Este suficient sa fie amintita descoperirea din 14 august 1916, facuta la legatia germana din Bucuresti, cand s-au gasit cutii cu microbi de morva ; bacilul tifosului a fost raspandit de austrieci in Italia.

Intre timp, eroului nostru ii crescusera actiunile vertiginos. Iata-l destituind, dupa bunul plac, functionari superiori, si chiar ministri. Grupul de spioni, care apareau ca cei mai devotati aparatori ai Rusiei, se completeaza cu episcopul Teofan, cu Carol Mihailescu (mostenitor al marelui duc de Mecklenburg-Strelitz) care obtinuse naturalizarea rusa cu trei saptamani (!) inaintea declansarii razboiului, cu Pavel Rodzevici, insarcinat cu supravegherea corespondentei particulare a tarului (inaintea inceperii razboiului ; Rodzevici a stat doi ani in Germania, iar acum primea anual cea 25 000 marci de la biroul de spionaj Koniggratzerstasse din Berlin). Astfel completat, clanul condus de Rasputin trece la noi actiuni.

Folosindu-se de femei frumoase si de mari sume de bani, sunt corupti generalii Maslovski si Rosen, piloni in conducerea ostilitatilor militare pe frontul Novo-Georgievsk. Dupa ce nemtilor le reusesc actiunile pe acest front, datorita tradarii, Rasputin denunta pe cei doi generali. Ei judeca Consiliul de razboi si sunt impuscati in curtea cazarmii Samaro.

Rasputin atinge culmile gloriei la mijlocul anului 1916. In luna octombrie, iata-l la Berlin, intr-o calatorie secreta. Motivul venirii aici era gasirea, impreuna cu Germania, a unor mijloace prin care Rusia sa fie silita la o pace separata (oricine isi putea inchipui ca tarina Alexandra Feodorovna, conducatoarea de atunci a Rusiei, nu era straina de toate aceste uneltiri).

Rasputin - mediator diplomatic ! De necrezut. Dar consemnat in documentele vremii.

Revenit in tara, isi continua politica de impuscare, deportare sau inlocuire din "posturi cheie", totul pentru a facilita victorii ale nemtilor. Ducele Nicolai Nicolaevici, comandant al armatelor ruse, ale carui merite militare erau recunoscute chiar de dusman, este scos de pe frontul principal de lupta. Acelasi lucru se intampla si cu marele duce Dimitrie Pavlovici, dusman inversunat al lui Rasputin. In situatia creata, nu mai mira pe nimeni ca Manaskevici Manoiloff, secretar particular al primului ministru, impreuna cu doamna Soukominiloff, sotia ministrului de razboi, dupa ce au vandut nemtilor codul cifrat rusesc (deci clasic caz de inalta tradare), sub interventia lui Rasputin, sunt judecati, achitati si eliberati.

Pana unde vor merge totusi toate aceste acte de tradare, asasinamente, mirsavii fara precedent, care

se petreceau la Ciute ? Nu va veni oare si o zi a socotelilor incheiate?

La 14 noiembrie, deputatii Miliukofi si Puriskievici, scapati de mania calugarului si a grupului sau, demasca in Duma, cu probele cele mai convingatoare, puse la dispozitie de catre Skoropadski (fost spion german dornic sa se razbune pe Rasputin pentru ca ii convertise iubita), orgiile petrecute ani in sir la Curte. Se fac unele schimbari in aparatul conducerii, dar nu in stare sa puna capat "terorii Rasputin".

Trebuia cu totul altceva.

Trebuia ceea ce s-a petrecut la 16 decembrie 1916, ora 23,20.